

Песме љубави – Јована Мицић

НЕДОСЛУШЕНА

Логос за реч
Недослушену
Ону што губим
У пролазу
Док одлазиш
А ја јој немир
Тишином
Заклапам.

Она

Срео си је
А ниси знао
Вековима далеко осташе она
Знао си да знаш је

Да је она

Било је то у неком граду
Нека улица била је твоја
Ту прошла је
Онако горно
И дично

Она

Чезнуо си
А ниси знао
Да љубе је недра твоја
Поглед иза рамена
Рече ти

То је она

Капут јој бејаше некако модар
Кише пљушташе мало јаче
Све бејаше стало

пустише Бог небо да плаче.

Шешир јој далеко скрива
Ока и веће њене
Осмех се потајно скрива
А она

Далеко од мене.

У овој соби нема ни зрака
Гуши ме и неће од мене
Далеко ми осташе нешто

Далеко од мене.

Умро сам
А нисам знао

Умро
Па дошао на погреб
Украдено ми све
А нисам знао

Далеко је сада она од мене.

ДУЖИЦА

Ти
Који имаш очи
Да векови их бране
Да их гледам

За мене
Која имам очи
Да усмрте
Све векове
Да их
Немаш

Нек не бране ми
да их гледам.

МИ

Зваћеш је онда својим именом,
мислићеш да ти је једино
оно остало,

између њеног и твога лика,
где не постојите више
ни ти,
ни она,
заглављени у међупростору
ваших слова.

О ПЕСНИКИЊИ



Јована Мицић рођена је 11. септембра 1995. године у Приштини. Основну школу завршила је у Звечану као одличан ученик и носилац Вукове дипломе. У Звечану је завршила и средњу школу.

Због завидног успеха који је постигла током средњошколског образовања проглашена је ђаком генерације. Тим поводом добила је Похвалницу у име Краљевског дома Карађорђевића на Белом двору, као и Захвалницу од Општине Звечан.

Студент је Филозофског факултета у Косовској Митровици на Катедри за српски језик и књижевност.

Године 2017. проглашена је за најбољег студента у својој генерацији. Исте те године објавила је и своју прву збирку песама под називом Неми трагови. У припреми јој је нова песничка књига.